

Rupe zbog kojih
naši brodovi tonu

Zašto ne verujete u ljubav?

Već vidim neke kako, dok čitaju ovaj naslov, podižu obrve i odmahuju glavom uz komentar: „Glupo pitanje“, kao da se odgovor sam po sebi podrazumeva. Mora se priznati, na neki način su u pravu. U vreme kada su brodolomi masovna pojava, potrebno je poprilično hrabrosti za otiskivanje u ljubavne vode. Mnogo je lakše ne verovati, nego verovati u srećnu plovidbu. Ipak, hajde da dodamo ovoj priči koje zrnice vere u „hepi-end“. Da bismo povećali ovu mogućnost, nije na odmet da znamo koje su najčešće rupe zbog kojih naši brodovi tonu.

Rupa broj 1: Kud koji, mili moji... Neke dame u zrelijim godinama pomalo prekorno će reći: „U moje vreme nije bilo tako“. I nije. U njihovo vreme za mnoge parove nije postojala opcija rastanka. Ne preispitujuću jednom izgovoreno sudbonosno „da“, ovi „ljubavni oldtimeri“ su živeli kako su znali i umeli, sve dok ih smrt ne rastavi. Nekima od njih ovakav stav je sačuvao bračnu sreću. Drugima je zauvek „overio“ nesreću.

Danas smo otišle u drugu krajnost. Sve češće u ženskim razgovorima, umesto nežno izgovorenih muških imena, čujemo reči poput „kompenzacija“, „upravni odbor“ i druge „romantične“ termine. Zapljusnute građanskim i seksualnim slobodama sa svih strana, kao da smo prestale da se trudimo. Pred prvom većom burom, napuštamo brod i već se osvrćemo u potrazi za novim. Nekima se u ovim burnim vremenima na kraju i posreći. A druge se suviše „zaigravaju“ pa dočekaju starost kao večite tinejdžerke čije su priče o ljubavnim uspesima uvek u prošlom vremenu.

I šta sada radimo? Za početak kako bi bilo da zaista odlučimo da učinimo sve što možemo da naša veza uspe. Da budemo sto posto posvećene! Da svoj brod redovno čistimo i ne dozvolimo da se na njemu gomilaju neizgovorene reči i neispoljena osećanja. Da iskrenim razgovorom, poštovanjem i razumevanjem

blagovremeno „zapušavamo rupice“. Da, kada dođu bure, umesto reakcije u stilu „kud koji mili moji“ zbijemo redove. I shvatimo da su bure tu da nas nečemu nauče, da u nama razviju vrline kojih nikada ne bismo, u protivnom, bili svesni.

Rupa broj 2: Da li je čutanje zlato? Da, u nekim slučajevima, pogotovo ako bi naše reči uznemirile sagovornika – dobro je da ođucimo. Ali, čutanje može ponekad skupo da nas košta. Na primer, ako u samom startu napravimo kobnu grešku - uđemo u vezu sa različitim željama i očekivanjima, a podrazumevamo da druga strana želi isto što i mi. I tako, ne prođe mnogo vremena a mi smo postali učesnici nemilog scenarija – dok jedan član „ljubavnog tandema“ vozi punom parom ka bračnim vodama, drugi panično razmatra načine što brže evakuacije. Rešenje je vrlo jednostavno: Pričajte! Ne dozvolite da vam se važne stvari podrazumevaju. Na početku veze, recite jedno drugom šta želite a šta nikako ne želite. Sve ostale nijanse, uz dobru volju i iskren razgovor, mogu se „preplegati“ u hodu.

Rupa broj 3: Kako da ga promenim? Čudno je koliki broj nas, kada govorimo o neophodnosti promene, ne pomisli prvo na sebe nego na „tamo neke“ koji uporno odbijaju da se menjaju. Umesto da stanemo pred ogledalo i upitamo se šta nam je činiti, mi se po ko zna koji put pitamo: „Kako da ga promenim?“. Ne mogu a da

se ne setim jedne klijentkinje koja je u prvih nekoliko sesija uporno odbijala da se bavi sobom, tvrdeći da za tim nema potrebe jer je njen partner isključivi krivac za sve njihove nedaće.

Jednom prilikom, u želji da je navedem da prebaci fokus na sebe, rekla sam joj: „Hajde, reci mi nešto o sebi, bez uplitanja drugih“. Zamišljeno je zaustila: „Haaa... nešto o meni...“. Na trenutak je zastala, a potom je sa sjajem u očima živahno nastavila: „Znaš šta me najviše izbaci iz takta? Kad ja kažem Milutinu da... a on...“. Srećom, osoba koju pominjem doživela je u međuvremenu fascinantnu transformaciju, a i njen partner pravi sve manje „grešaka“.

Kako god, ako biste mene pitale koja je najpoželjnija osobina za svaki odnos, pa i ljubavni, rekla bih bez razmišljanja - spremnost da se menjamo. Drugim rečima, da svaki dan nastojimo da budemo bolji nego što smo bili prethodnog. I da ovo pravilo primenjujemo na sve aspekte svog života – fizičko zdravlje i izgled, posao, intelektualni razvoj, prijateljstva, pa i hobbije... Ovo će nam doneti dve značajne dobrobiti. Prva je što ćemo, unapređujući sebe, unaprediti i svoju vezu. Druga je što će, u slučaju da ipak doživimo brodolom, u našem životu i dalje ostati mnoštvo stvari koje ga čine vrednim življenja. To će nam dati snage, ne samo da doplivamo do obale, već i da se jednog dana, kada se naše srce sasvim isce-li, ponovo otisnemo u „ljubavne vode“. **Ona**

Čemu nas uči Olivera Ptica?

U okviru svoje Škole ličnog razvoja, Olivera Ptica, trener ličnog razvoja i umeća komunikacije, drži individualne i grupne sesije, seminare i radionice. **VAŽNO! U toku su prijave za ŠKOLU KOUČINGA (Postanite životni trener!) koja počinje 23. novembra i radionicu UMEĆE KOMUNIKACIJE (Od konflikta do razumevanja) koji se održava 24/25. novembra.** Autor je tri priručnika: „Svet voli pobednike“, „Recite STOP gojaznosti“ i „Pronađi svog anđela čuvara“. Poslednja knjiga (čiji je recenzent prof. dr Vladeta Jerotić) je svojevrsan priručnik za srećniji život. Više na: www.oliveraptica.rs, e-mail: oliveraptica@gmail.com i tel. 063 529 788.

